

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНите НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

АПЕЛАЦИОНИОТ СУД СКОПЈЕ, во совет составен од судиите: м-р Сафет Кадрии, претседател на советот, Зуица Наумова, Цветанка Перик, Гордана Сајковска и Лидија Чачева, членови на советот, со записничар Татјана Петреска, виш судски соработник, во кривичниот предмет против обвинетиот [REDACTED] од С., за кривично дело Криумчарење мигранти од чл.418-б ст.4 в.в. со ст.2 од Кривичниот законик, постапувајќи по жалбата на обвинетиот [REDACTED] од С., изјавена преку бранителот Сузана Манчиќ Спасиќ, адвокат од К., против пресудата на Основниот суд Скопје I С. КОК.бр.115/15 од 13.06.2016 година, на нејавната седница одржана на ден 01.09.2016 година, согласно чл.434 од Законот за кривичната постапка, донесе:

ПРЕСУДА

ЖАЛБАТА на обвинетиот [REDACTED] од С., изјавена преку бранителот Сузана Манчиќ Спасиќ, адвокат од К., СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.

ПРЕСУДАТА на Основниот суд Скопје I С. КОК.бр.115/15 од 13.06.2016 година, СЕ ПОТВРДУВА.

Образложение

Основниот суд Скопје I С. со обжалената пресуда го огласил обвинетиот [REDACTED] од С., за виновен за кривично дело Криумчарење мигранти од чл.418-б ст.4 в.в. со ст.2 од Кривичниот законик, па согласно тој член како и членовите 32,33,34,35,39,40,41 и 47 од КЗ и одредбите од Законот за одредување на видот и одмерување на висината на казната, го осудил на казна затвор во траење од 5-пет години и 6-шест месеци, во која му го засметал и времето поминато во притвор сметано од 17.07.2015 година до 06.10.2015 година.

Согласно чл.418-б ст.6 в.в со чл.100-а ст.1 од КЗ, судот одлучил да се одземе од обвинетиот [REDACTED], мобилен телефон марка Самсунг со ИМЕИ број ... со СИМ картичка од ВИП со сервиски број ... и еден таблет НН марка со СИМ картичка од ОНЕ со број ...

Согласно чл.100-а ст.3 од КЗ, судот привремено одземеното патничко моторно возило марка Опел тип Астра G2.0 16V со број на шасија ... и број на мотор ..., година на производство 1996 година, со рег.бр..., одлучил да се врати на сопственикот Еуротехника Рива ДООЕЛ С..

Согласно чл.105 ст.1 в.в. со чл.102 ст.1 и 2 т.3,6 и 7 и ст.3 од Законот за кривичната постапка, обвинетиот е задолжен да плати сума во износ од 5.000,00 денари на име судски паушал, како и да ги надомести трошоците во постапката во

вкупен износ од 15.320,00 денари, во рок од 15 дена по правосилноста на пресудата, под закана од присилно извршување.

Незадоволен од првостепената пресуда обвинетиот [REDACTED], преку бранителот Сузана Манчиќ Спасиќ, адвокат од К., изјавил навремена жалба со која ја обжалува истата поради битни повреди на одредбите на кривичната постапка, погрешна примена на материјалното право, одлуката за казна и трошоците на постапката, со предлог жалбата да се уважи, обжалената пресуда да се укине и предметот врати на повторно судење на првостепениот суд или обжалената пресуда да се преиначи на начин што према обвинетиот ќе биде изречена поблага казна.

Одговор на жалба не е доставен.

Вишото јавно обвинителство С. со писмен предлог КОЖ.бр.934/2016 од 10.08.2016 година, предлага да се одбие како неоснована жалбата на обвинетиот [REDACTED] од С., изјавена преку бранителот Сузана Манчиќ Спасиќ, адвокат од Куманово, против пресудата на Основниот суд Скопје I С. КОК.бр.115/15 од 13.06.2016 година.

Апелациониот суд Скопје, постапувајќи по изјавената жалба, откако ги разгледа списите приложени кон предметот, обжалената пресуда, жалбата и писмениот предлог на ВЈО од С., утврди:

Жалбата е неоснована.

Постапувајќи согласно чл.427 ст.1 од ЗКП, овој суд по службена должност испита дали е сторена суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл.415 ст.1 т.1, 5, 6, 8 до 11 од ЗКП, дали главниот претрес спротивно на одредбите на овој Закон е одржан во отсуство на обвинетиот, а во случај на задолжителна одбрана и во отсуство на неговиот бранител, како и дали на штета на обвинетиот е повреден КЗ, па констатира дека таква повреда не е сторена, обжалената пресуда е јасна, разбирлива и подобна во целост да се испита во однос на нејзината правилност и законитост во поглед на постоењето на предметното кривично дело и кривичната одговорност на страна на обвинетиот.

Во жалбата на обвинетиот се оспорува утврдената фактичка состојба при што се наведува дека обвинетиот земал такси возило од Друштвото за превоз на патници и трговија Еуротехника Рива ДОО С., за извршување на јавен превоз и склучил договор за деловна соработка со наведеното Друштво, возилото го користел за превоз на патници согласно Законот за превоз во патниот сообраќај, дека имал тура до Гевгелија, а на враќање го стопирала група од странски државјани да ги превезе до Куманово и како такси возач тоа го сторил, со групата немал никаков претходен договор, ниту пак знаел дека се мигранти, ниту ги врбувал, од листинзите на мобилниот телефон може да се види дека не

комуницирал со никого од групата, а обвинителството своите наводи ги заснива врз основа на записник за одземени предмети и фотодокументација кој може да е монтиран и во случајот не може да стане збор за кривично дело туку евентуално за прекршок .

Согласно чл.381 ст.4 од ЗКП пресудата што е донесена како резултат на признавањето на вината на обвинетиот во текот на главната расправа, не може да се побива поради погрешно утврдена фактичка состојба. Од друга страна изјавата за признавање на вина, на записник за главна расправа од 31.03.2016 година обвинетиот ја дал доброволно и свесно за последиците од признанието на вината, во поткрепа и со решителните факти во врска со кривичното дело наведувајќи дека се чувствува за виновен по однос на кривичното дело што му се става на товар, при тоа посочувајќи ги фактите што преставуваат и опис на дејствијата што му се ставаат на товар во која насока е и образложението на првостепениот суд во обжалената пресуда, поради што на главната расправа се пристапило само кон изведување на докази што се од влијание за одмерување на видот и висината на кривичната санкција.

Со оглед да во конкретниот случај, фактичката состојба е утврдена врз основа на признанието на вина од страна на обвинетиот, правилно првостепениот суд, оценил дека се исполнети условите од чл.381 од ЗКП за да се донесе пресуда врз основа на признание на вината во текот на главната расправа, согласно наведената законска одредба.

Врз основа на утврдената фактичка состојба во предметот, првостепениот суд правилно го применил КЗ, со оглед да во дејствијата на обвинетиот [REDACTED] од С., прецизно описаны во изреката на обжалената пресуда се содржани сите битни елементи на кривичното дело Криумчарење мигранти од чл.418-б ст.4 в.в. со ст.2 од Кривичниот законик, поради што и неосновани се жалбените наводи за погрешна примена на материјалното право.

Ценејќи ја одлуката за кривичната санкција овој суд најде дека првостепениот суд правилно постапил кога обвинетиот за стореното кривично дело го осудил на казна затвор во траење од 5-пет години и 6-шест месеци, во која му го засметал и времето поминато во притвор сметано од 17.07.2015 година до 06.10.2015 година, имајќи ги предвид сите олеснителни и отежателни околности од чл.39 и чл.40 од КЗ, Законот за изменување на Кривичниот законик и Законот за одредување на видот и одмерување на висината на казната, кои околности постојат на страна на обвинетиот и кои влијаат при определувањето на видот на кривичната санкција и одмерувањето на нејзината висина. Во таа насока правилно првостепениот суд како отежателни околности ги ценел јачината на повредата на заштитното добро, зачестеноста од извршување на вакво кривично дело доведени во корелација со олеснителните околности, како поранешниот живот на сторителот, дека не се води постапка за друго кривично дело, личните прилики и однесувањето по стореното кривично дело, изразеното жалење и каење поради извршеното кривично дело, коректното однесување во текот на постапката,

неговата семејна и материјална состојба, така што и по оценка на советот на овој суд оправдано може да се очекува дека со изречената казна затвор, ќе се изврши доволно воспитно влијание врз обвинетиот во иднина да не сторува вакви и слични кривични дела, како и позитивно ќе се влијае на планот на генералната превенција, со што ќе се оствари целта на казнувањето предвидена со чл.32 од КЗ.

Имајќи го предвид погоре наведеното, советот на овој суд ги ценеше наводите во жалбата на обвинетиот по однос на одлуката за кривичната санкција и предлогот за изрекување на поблага казна но истите не ги прифати бидејќи првостепниот суд правилно постапил кога на обвинетиот за стореното кривично дело со примена на институтот за ублажување на казната, притоа правилно ценејќи ги сите отежителни и олеснителни околности кои што постојат на страна обвинетиот во скоп и со стореното кривично дело му изрекол казна како во изреката на обжалената пресуда со која ќе бидат постигнати целите на казнувањето предвидени во Кривичниот законик.

Со оглед на сето погоре наведено, а согласно чл.434 од ЗКП, се одлучи како во изреката на оваа пресуда.

АПЕЛАЦИОНЕН СУД СКОПЈЕ, «КОКЖ-46/16» од «01.09.2016»
година.

Записничар
Татјана Петреска с.р.

Претседател на совет-судија
м-р Сафет Кадрии с.р.